Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
XX NIEDZIELA ZWYKŁA 16.08.2026 Nr 30/2026(1327)

EWANGELIA Mt 15, 21-28

Jezus podążył w okolice Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych stron, wołała: „Ulituj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko nękana przez złego ducha”. Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: „Odpraw ją, bo krzyczy za nami”. Lecz On odpowiedział: „Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela”. A ona przyszła, padła Mu do nóg i prosiła: „Panie, dopomóż mi”. On jednak odparł: „Niedobrze jest zabierać chleb dzieciom, a rzucać szczeniętom”. A ona odrzekła: „Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów”. Wtedy Jezus jej odpowiedział: „O niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak pragniesz!” Od tej chwili jej córka była zdrowa.

Komentarz Dobrej Nowiny

Spotkanie Jezusa z kobietą kananejską należy do najbardziej zaskakujących scen Ewangelii. Pogańska kobieta przychodzi do Jezusa z wielkim bólem – jej córka cierpi. Prosi o pomoc, ale napotyka milczenie. Następnie słyszy słowa, które mogą wydawać się odmową.
A jednak nie odchodzi. Nie obraża się, nie traci nadziei. Trwa przy Jezusie i powtarza: „Panie, dopomóż mi”. Właśnie ta wytrwałość staje się najpiękniejszym świadectwem jej wiary. Kobieta nie domaga się cudu jako należnej zapłaty. Z pokorą uznaje, że wszystko jest łaską. Wystarczy jej nawet „okruch” Bożej dobroci. Jezus dostrzega tę niezwykłą postawę i mówi: „Wielka jest twoja wiara”. Ta Ewangelia jest bliska każdemu, kto doświadczył milczenia Boga. Ile razy modlimy się o zdrowie, o zgodę w rodzinie, o nawrócenie bliskich czy rozwiązanie trudnych problemów, a odpowiedź nie przychodzi od razu. W takich chwilach rodzi się pokusa zniechęcenia. Tymczasem Jezus pokazuje, że Boże milczenie nie zawsze oznacza Bożą nieobecność. Niekiedy jest zaproszeniem do głębszego zaufania. Warto również zauważyć, że kobieta prosi nie o siebie, lecz o córkę. Jest obrazem wszystkich, którzy z miłością wstawiają się za innymi: rodziców modlących się za dzieci, małżonków za współmałżonków, przyjaciół za przyjaciół. Taka modlitwa ma wielką wartość w oczach Boga. Prośmy dziś o wiarę Kananejki – pokorną, cierpliwą i wytrwałą. O wiarę, która nie rezygnuje mimo trudności, ale z ufnością powtarza: „Panie, dopomóż mi”. To właśnie taka wiara otwiera serce na działanie Boga.

Historia parafii św. Jerzego w Poznaniu

Mało która poznańska parafia może pochwalić się tak dynamiczną i niesztampową historią. Powstała jako swoisty „prezent" władz PRL z okazji wizyty Jana Pawła II, wyrosła na nowoczesne centrum duszpasterskie o charakterystycznej architekturze, by ostatecznie stać się jedynym w Polsce Kościołem Garnizonowym Policji.

Zbudowana na planie ostrokątnego trójkąta świątynia przy ul. Swoboda (na Grunwald Północ) przyciąga wzrok już z daleka. Zanim jednak wzniesiono jej modernistyczną bryłę, historia tego miejsca splotła się z przełomowymi wydarzeniami w powojennej Polsce.

„Prezent" dla Ojca Świętego

Wszystko zaczęło się w czerwcu 1983 roku, tuż przed drugą pielgrzymką Jana Pawła II do Ojczyzny i zarazem pierwszą wizytą Papieża Polaka w Poznaniu. 16 czerwca – zaledwie cztery dni przed przyjazdem Ojca Świętego – ówczesne władze państwowe wyznaczyły teren przy ul. Swoboda z przeznaczeniem pod budowę kościoła. Gest ten traktowano wówczas jako specyficzny „prezent" dla papieża.

Formalne tworzenie wspólnoty ruszyło wiosną 1985 roku. Metropolita Poznański abp Jerzy Stroba powołał ośrodek duszpasterski, a zadanie wybudowania świątyni i zorganizowania parafii powierzył ks. Stefanowi Komorowskiemu.

Przez pierwsze trzy lata życie religijne tętniło w tymczasowej kaplicy przy ul. Pięknej 7. W tym samym czasie przy ul. Swoboda trwały intensywne prace nad budową plebanii z kaplicą. 16 kwietnia 1988 roku abp Jerzy Stroba poświęcił nowy obiekt i oficjalnie erygował parafię pw. św. Jerzego.

Od kamienia węgielnego do konsekracji

Budowę właściwego kościoła rozpoczęto w 1992 roku od wmurowania kamienia węgielnego. Projekt architektoniczny wyszedł spod igły utalentowanego zespołu twórców: Włodzimierza Wojciechowskiego, Bogdana Celichowskiego oraz Wojciecha Kasprzyckiego.

Efektem ich pracy stała się niezwykła, modernistyczna bryła:

- Plan trójkąta: Kościół wzniesiono na planie ostrokątnego trójkąta równoramiennego, z dachem

wznoszącym się ku wierzchołkowi, przy którym znajduje się główna wieża (druga, mniejsza, stoi od strony północnej).
- Fasada: Dominującym elementem frontu jest rozeta z wpisanym krzyżem greckim i wizerunkami czterech ewangelistów.
- Wnętrze: Prezbierium oświetla górny świetlik, pod którym znajduje się duży krucyfiks oraz tabernakulum w kształcie kuli ziemskiej. Na ścianach bocznych znajdują wizerunki świętych (m.in. Jana Pawła II wraz relikwiami, św. Faustyny, św. Maksymiliana Kolbego czy bł. Jerzego Popiełuszki wraz z relikwiami).

Siedem lat po rozpoczęciu prac – 9 listopada 1999 roku – abp Juliusz Paetz dokonał uroczystej konsekracji świątyni.

Jedyne takie miejsce w Polsce: Kościół Garnizonowy Policji

Niezwykły rozdział w historii parafii otworzył rok 1990. Z inicjatywy Komendanta Wojewódzkiego Policji w Poznaniu, insp. Zenona Smolarka, abp Jerzy

Jerzy Stroba mianował proboszcza, ks. Stefana Komorowskiego, kapelanem wielkopolskich policjantów.

Więź środowiska policyjnego z parafią przypieczętowały późniejsze wydarzenia historyczne. W miejscu, gdzie do 2009 roku stał pomnik Karola Świerczewskiego, w 2010 roku – w 70. rocznicę mordu dokonanego przez Sowietów na funkcjonariuszach Policji Państwowej – odsłonięto Pomnik Pomordowanych Policjantów II RP Województwa Poznańskiego autorstwa Jerzego Suchanka.

W efekcie tych wydarzeń metropolita poznański abp Stanisław Gądecki ustanowił świątynię Kościołem Garnizonowym Wielkopolskiej Policji – do dziś stanowiącym jedyny tego typu obiekt sakralny stróżów prawa w naszym kraju.

Dziś funkcja ta jest kontynuowana – obecny proboszcz parafii, ks. kanonik mgr Grzegorz Szafraniak, pełni jednocześnie rolę kapelana Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu.

Patron w zbroi. Kim był św. Jerzy?

Wybór patrona dla parafii zrzeszającej m.in. środowiska mundurowe okazuje się nieprzypadkowy. Postać św. Jerzego – wizerunek rycerza na koniu przebijającego włócznią smoka – to jedna z najbardziej rozpoznawalnych ikon w chrześcijaństwie.

Wielki Męczennik

Jerzy pochodził z Liddy w Azji Mniejszej. Zgodnie z przekazami był rzymskim oficerskim ochotnikiem (trybunem). Podczas prześladowań za czasów cesarza Dioklecjana (ok. 305 r.) odmówił złożenia ofiary pogańskim bóstwom i rozdał majątek ubogim. Poddano go niezwykle okrutnym i długim torturom, za co w tradycji wschodniej zyskał tytuł Wielkiego Męczennika.

Legenda o smoku i patronat

Średniowieczna „Złota legenda” Jakuba de Voragine opowiada o walce Jerzego ze smokiem terroryzującym Kapadocję, którego bohater miał poskromić w zamian za przyjęcie chrztu przez mieszkańców. Współcześni badacze dopatrują się w tej opowieści symboliki walki z złem lub historycznego przekazu o zgładzeniu niebezpiecznego gadziego drapieżnika. Dzięki wyprawom krzyżowym kult św. Jerzego rozprzestrzenił się na całą Europę. Został patronem Anglii, Gruzji, a także licznych miast i diecezji. Należy do grona Czternastu Świętych Wspomożycieli.

Ze względu na swoją wojskową przeszłość św. Jerzy stał się naturalnym patronem:

- rycerzy, żołnierzy, kawalerzystów i wojsk pancernych,
- rusznikarzy, zbrojmistrzów i ludzi mających kontakt z bronią,
- harcerzy, skautów, górników, rolników oraz więźniów.

Od orędownictwa podczas epidemii i patrona wojskowych, po poznańską świątynię wzniesioną w darze dla Papieża – św. Jerzy do dziś czuwa nad tymi, którzy stają w obronie innych.

Damian Skoczypiec

MYŚL TYGODNIA

Bóg nie zawsze daje nam to, o co prosimy,
ale zawsze daje to, czego potrzebujemy.
św. Augustyn

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XX NIEDZIELA ZWYKŁA
16. 08. 2026 R.

Wspólnota Sant'Egidio w Poznaniu zaprasza na modlitwę o pokój w Ukrainie i na świecie w kościele pw. św. Jana Vianneya na Sołaczu we wtorek o godz. 19.15.

W czwartek o godz. 20:00 Nabożeństwo Fatimskie.

W tym tygodniu w liturgii wspominamy:
- w poniedziałek święto św. Wawrzyńca i odpust u Pallotynów;
- we wtorek wspomnienie św. Klary;
- w piątek wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbe;
- w sobotę uroczystość Wniebowzięcia NMP oraz Święto Wojska Polskiego. Msze z obrzędem błogosławieństwa ziół i kwiatów w piątek o 18:00, w sobotę o 7:30, 9:30 i 11:00. Obowiązuje udział we Mszy Świętej. Sobotnia Msza wieczorna będzie z niedzieli. Tego dnia zbiórka na Caritas Archidiecezjalną.

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.
O godz. 8.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.
Biuro parafialne czynne od 29 czerwca do 31 sierpnia :
- **w środy w godz. od 9.00-11 .00**
- **i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.**

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.
Nieczynna będzie biblioteka.

W minionym tygodniu zmarł nasz parafianin śp. Andrzej Żak z ul. Engestroma. Msza i pogrzeb na naszym cmentarzu 18 sierpnia o godz. 11:00. Polećmy zmarłego Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie…

KOŚCIÓŁ JEST MISYJNY

Tak często słyszymy w kościele o misjach, misjonarkach i misjonarzach pracujących gdzieś na krańcach świata. Dlaczego misje są tak ważne dla Kościoła? Dlaczego mamy pomagać misjom? Odpowiedź znajdujemy w słowach samego Chrystusa, który do Apostołów i ich następców powiedział: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody" (Mt 28,19). Słowa te nazywamy „nakazem misyjnym Chrystusa".
W nakazie tym odkrywamy prawdę o Kościele, który ze swojej natury jest misyjny, posłany przez Chrystusa do wszystkich narodów, aby czynić je uczniami (KKK 849-850).
Misyjność Kościoła wypływa zatem z woli Bożej. Na Kościele spoczywa obowiązek przekazywania wiary, a jego pierwszym i najważniejszym zadaniem jest głoszenie Dobrej Nowiny o zbawieniu. Jak zaznaczył Jan Paweł II w encyklice *Redemptoris missio:* „Nikt wierzący w Chrystusa, żadna instytucja Kościoła nie może uchylić się od tego najpoważniejszego obowiązku: głoszenia Chrystusa wszystkim ludom" (Redemptoris Missio 1 i 3). Wyrazem misyjności Kościoła jest duża liczba organizacji, które wspierają misje. Wśród nich pierwsze miejsce zajmują Papieskie Dzieła Misyjne – duchowe i materialne zaplecze Ojca Świętego w dziele misji. Warto sobie uświadomić, że prawie 4 miliardy ludzi na ziemi nie słyszało jeszcze o Chrystusie i nie poznało Jego Ewangelii. Dzisiejszy świat jest nie tylko „głodny Boga", ale potrzebuje także naszego wsparcia materialnego. Głodny człowiek, a takich jest bardzo wielu we współczesnym świecie, nie uwierzy w głoszoną mu miłość Boga i bliźniego, jeśli nie doświadczy konkretnej pomocy. Wprawdzie nie każdy z nas może wyjechać na misje, ale każdy z nas powinien mieć „ducha misyjnego". Dopiero wtedy będę autentycznym chrześcijaninem, kiedy nauczę się odpowiedzialności za cały Kościół. Wszyscy członkowie Kościoła powszechnego zaproszeni są do współpracy na rzecz misji. Pamiętajmy o tym, że realizacja nakazu misyjnego to obowiązek nie tylko osób duchownych, ale także każdego chrześcijanina, zgodnie z jego powołaniem i możliwościami. Obowiązek ten można realizować poprzez modlitwę i ofiarę na rzecz misji.

opr. Edyta Tuczyńska

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.